

گزارش روز جهانی کارگر در بلژیک - بروکسل

کمیته دانشجویی بلژیک

یکشنبه ۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۸

امروز ۱ مه بود؛ "روز کارگر". در بلژیک برگزار کنندگان مراسم روز جهانی کارگر به بی برنامه‌گی دچار بودند و برعکس فرانسه هیچ اتحادی - چه سندیکایی و چه غیره - برای برگزاری یک تظاهرات بزرگ مرکزی در کار نبود. سندیکاها به رسم چند ساله اخیر در تدارک یک جشن مرکزی در بروکسل بودند، که به گفته دوستان قدیمی تر چند سال قبل همین جشن هم نبود؛ ولی برگزاری تظاهرات آنلاین - هر چند کوچک - توسط گروه های انقلابی و اصرار آنها در انجام حرکتی در روز کارگر باعث شد که سندیکاها نیز این جشن را از سر بگیرند. به هر حال حضور عده ای از خوانندگان مترقی و عموماً غیر بلژیکی و تعطیلی رسمی در بلژیک جمعیت نسبتاً زیادی را به محل جشن می کشاند؛ و اما غرفه های احزاب و سازمان های کارگری و چپ!؟، سندیکاها و ... در محل جشن هر چیزی برای عرضه دارند جز ایده و یا راهکاری برای برون رفت جنبش کارگری از این سستی و یا حتی راهکاری برای طرح مطالبات واقعی طبقه کارگر خصوصاً در بحران اخیر. آنچه امسال بیش از انواع غذاهای ملل به چشم می خورد، معرفی کاندیدها برای انتخابات شهرداری ها و پارلمان اروپا در ماه آینده است.

از دو ماه قبل؛ کمیته دانشجویی بلژیک نیز به همراه چند گروه و سازمان چپ و مترقی بلژیکی، کرد، ترک، شیلیایی و عرب به مذاکره و بحث مشغول بود تا تظاهرات آنلاین را برگزار کنند. هر چند برگزاری همزمان تظاهرات پناهجویان بدون برگه در چند ساله اخیر در این روز همواره بحث اینکه کدام موضوع ارجح تر است را پیش آورده است و امسال نیز باعث تقسیم نیروهای مترقی به دو بخش شد. اصرار ما در برگزاری مستقل تظاهرات آنلاین با پرچم و شعارهای طبقه کارگر بین المللی با این استدلال بود که روز کارگر سمبل مبارزات و انترناسیونالیسم طبقه کارگر است؛ که می تواند و باید شعارها و مطالبات پناهجویان را هم طرح نماید و اعلام حمایت کند؛ نه اینکه مبارزات خود را به نفع آنها تعطیل نماید و حضور ما و دیگر ملیت ها در این روز این هدف را نیز نمایندگی می کند. اما عده ای نیز با این استدلال که آن تظاهرات بزرگ تر است؟! و ما باید بزرگ تر باشیم، ائتلافمان را ترک کردند. اما برخلاف انتظار استقبال خوبی از برنامه آنلاین نیز به عمل آمد.

ما با نام کمیته ایرانیان بلژیک، بلوکی شکل داده و دیدگاههای سیاسی خود را در قالب شعارهایی مشخص فریاد زدیم. شعار اصلی ما، آخرین خطوط کتاب مانیفست بود "پرولتاریا چیزی جز زنجیرهایش برای از دست دادن ندارد؛ اما جهانی برای فتح دارد". در کنار این پلاکارد شعارهای دیگری چون "زنده باد همبستگی بین المللی"، "آنکه بی نوایی می کارد، خشم درو می کند" و ... در دست داشتیم. گروه کوچک ما نقطه قوت دیگری هم داشت. ما گروه تئاتری را سازماندهی کرده بودیم که توجه رهگذران، تظاهرکنندگان و رسانه ها را بخودش معطوف کرده بود. نماد سرمایه داری و دو کارگر! سرمایه داری که شغل بلندی پوشیده بود و عکس سران سیاسی، کشورهای بزرگ متروپل و مرتجع به همراه سمبل های مالی و بانکی آنها و کلماتی چون مذهب، مردسالاری، سکسیم، فقر،

جنگ و... بر آن نصب شده بود. کارگران زن و مرد با لباس کارخانه و کلاه کاسکت با دو زنجیر در دستان سرمایه دار کشیده می شدند؛ در حالی که کارگر زن با در دست داشتن دستکش های ظرفشویی همزمانی کارخانگی و صنعتی را منعکس می کرد. در دست سرمایه دار تابلوی دیگری بود که بر روی آن کلمه "سود" نوشته شده بود. این کشمکش کارگران و سرمایه داری تا انتهای مسیر ادامه داشت.

در طول مسیر شعارهای زیادی با توجه به بحران اخیر سرمایه داری داده شد و بحثهای خوبی با رفقای دیگر کشورها در گرفت. در نقطه پایانی تظاهرات نیز در محلی نزدیک محل جشن هر کدام از گروه های سازمان دهنده تظاهرات پیام کوتاه خود را داد. می خواستیم در حال شعار دادن وارد میدان جشن شویم که سننا نقطه پایان تظاهرات است. ابتدا پلیس ممانعت کرد و ما با خواندن سرود انترناسیونال به جمعیت پیوستیم. در این میدان بنا به سنت هرساله، چادرهای اطلاع رسانی و پذیرایی، کنسرت و رقص و سخنرانی های پراکنده برگزار می شود. لحظاتی همه بدور ما حلقه زدند و سرودهای ما را می شنیدند و همراهی می کردند. گروه تئاتر نیز دوباره به وسط جمعیت رفته و با اوج گرفتن سرود و شعار "انقلاب تنها راه رهایی"، هر دو کارگر زنجیرهای خود را پاره کردند و به سرمایه داری حمله بردند و سمبل های او و لباس هایش را پاره کردند و ... و جمعیت دوباره سرود انترناسیونال را همخوانی کرد. دو زن ایرانی و شیلیایی - بلندگو به دست- در حال خواندن این سرود به دو زبان مختلف در کنار هم بودند.

برنامه بدین شکل پایان یافت. بعد از آن ما به همراه تعدادی از رفقا به کافه ای رفته و به بحث پرداختیم و دقایقی هم به جمع بندی از این کار گذشت تا به نقاط ضعف و قوت آن پی ببریم، در حالی که به شدت منتظر رسیدن اخباری از روز کارگر در ایران بودیم.

کمیته دانشجویی بلژیک

۱ مه ۲۰۰۹